

som sagt, Finantslovsforslaget, saaledes som det foreligger, i det Væsentlige er affattet af den Mand, der gennem en Række af Aar har været det ledende Medlem ved Folkethingets Behandling af de finantsielle Anliggender, saa kommer man virkelig i en uheldig Stilling, dersom det skal være en ufravigelig Betingelse for en god Behandling af Finantsloven, at den skal have medført Medsættelser. Hvad nu de foromtalte Punkter angaaer, da mener jeg, at de mindst af alle indbyde til at bevirke noget Afslag i dem. Det er i dette Øieblik blevet bemærket af en æret Rigsdagsmand, at det ganske vist har sine Ulemper, at disse to kongelige Commissairer ere Mænd, der staae i høitbetroede Stillinger, som iforveien kræve meget Arbejde, men man havde kun Valget imellem, enten at finde sig i at lade det gaae, som det kunde bedst, idet man naturligvis har forudsat, at det kunde gaae, hvad ogsaa Erfaringen har vist, eller ogsaa at komme til ganske andre Summer end dem, hvorom der her er Tale; thi dette er paa ingen Maade Noget, der kan overdrages en Landmaaler eller en anden Person, han være nok saa dygtig, naar han ikke med en stor Localkundskab forener en betydelig Autoritet. Han træder i Forhold til saamange andre Autoriteter, til dem, der anlægge Jernbanen, og til en stor Mængde Private, at det er i høieste Grad magtpaaliggende, at det er Mænd i anseelige Stillinger med anerkjendt Autoritet, og hvad Valget af Personerne angaaer, troer jeg ikke, Noget vil drage i Tvivl; at disse Valg, der forøvrigt ere foregaaede for længere Tid siden, have været overordentlig heldige. Det, der nu foreslaaes for disse to Commissairer, den ene for hele Jernbaneanlægget i Jylland, og den anden for Controllen med den kongsrørste Jernbane — hvilket er en Bagatel, som derfor ogsaa hidtil er bestyret uden nogen som helst Udgift — samt for de nye Jernbaneanlæg i Fyen og i Nordjylland, er 800 Rb. til hver som deres personlige Honorar, thi de Bøser, der ere stillede til Disposition til Contourhold, kan jeg, da jeg allerede har haft Leilighed til at see, hvilken overordentlig betydelig Correspondance og Forhandling med Alverdens Autoriteter disse Forretninger medføre, ikke betvivle ville medgaae dertil. Nu er 800 Rb.

det, der i Slesvig og Holsteen er den faste Løn for Jernbanecommissairer, vel at mærke ved allerede færdige Jernbaneanlæg, og det, der nu er foreslaaet, er en Forhøielse af 200 Rb. til Commissairen i Jylland, samt idet med at Forretningerne idetmindste ere fordobblede; jeg siger kun fordobblede for at være vis paa, ikke at sige for meget, men jeg troer, at de ere stegne i et langt større Forhold, hvilket ogsaa vil erkjendes, naar man vil erindre den store Linie, paa hvis hele Strækning der næsten samtidig er Forretninger. — Med Hensyn til den sjællandske Jernbane har den kongelige Commissarius hidtil aldeles gratis overtaget den hele Forretning, men nu har man ogsaa maattet overdrage ham den fynske og den nordsjællandske Jernbane, og jeg kan allerede fra den korte Tid, hvori jeg har været Minister, forsikre, at de fordre ganske overordentligt Arbejde. Vedkommende har allerede flere Gange været i Function som Chef for Controlcomiteen, baade i Fyen og paa Helsingørsbanen, været Medlem af mange forskjellige Commissioner, givet Erklæringer, Forslag og Omarbejdsforslag, kort sagt, Alt dette er saa brudt somt, at det allerede er et fuldt Arbejde. Jeg finder virkelig ikke, at der er den allerringeste Tvivl til at nedsette det Forslag, som her er gjort, og som gaaer ud paa, for disse meget besværlige og omfattende Arbejder at tilstaae Enhver af dem det Samme, som de ligestillede Mænd for Slesvigs og Holstens Vedkommende have med Hensyn til Baner, der ere fuldt færdige, og hvor altsaa hele Controllen gaaer ud paa enkelte mødende Eventualiteter. — Endnu bestemtere maa jeg udtale det Samme med Hensyn til Controllen til det nye Jernbaneanlæg. Jeg behøver ikke at sige mit Bidnesbyrd, som jeg henter Keels fra min Formand i Embedet og deels fra hvad jeg selv har seet, til dem, der allerede ere fremkomne her i Salen, om at dette Hverv bestyres med en ganske ualmindelig Samvittighedsfuldhed og Dygtighed. Det er en ligefrem Selvfølge, at Arbejdet, enten vi tage det større eller det lavere Honorar, vil blive udført med den samme Samvittighedsfuldhed; her er paa ingen Maade Tale om at tilaccordere sig en samvittighedsfuld Behandling af Sagen, men man har her